

10. Sep. 1971

FAKTA

Dato:

10. Sep. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 5 s. 28-31

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris

10-9-71.

Ci d'eter fra
"Brev fra en diktare"

Hermann Hesse
(Svenskt orsvalde)

"Om ni inte är besatt
av idén, om ni inte
hellre gernast skulle vilja
gå under än avstå från er
diktning!" uppe hör då
med den.

"Jag tror mig vetu att all
vilja till förändring av
världen leder till Örig och
vold"

Man held visst: "av denna
världen" är vårt rike inte
längre.

Ganska sällan dom me. oft er man
efter hunden utom mitt i den
situation at man luns som i
man s. k. konst van den vil. bruse vil.
"de gamla mestre" - er det alla
- dom mens biologi sk. be hänge
konstverks me som scotta ind?
Ja vilde idag et nummer af
det som me vil. brise Jorden des
af de parti. der var reprod. -
- li. om af h. Uccello - Giotto -
- Masaccio - Mantegna - Fra
- Angelico - . Man påder med
et brus - med is. l. om sk. sk. om
- for i som me vil. mig i med vil.
det rone inopning.
Hvad er det som er saa over-
- visende be. vægen de ved disse
gamle billeder? Ja der er det
en den som dus is. de i med sk. -
- vilde maade de er sk. vil.
- for - den me sehr fejls. bise af
- for i med sk. som sk. vil. kan
i med sk. Dette at billeder, som
er re. vil. ~~er~~ i vil. med sk.
stær i con. dram. - dette at i med sk.
er over. vil. vil. - over. vil. vil. man

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sjams i'm del - man k'een een
h'it alle i'der, trods sk'rifbnde
u'dseende, alth'd den som me.
H'var g'ngs j's boede ut n'ie
sk'ed j's over for det nye - det
se j'ore ve'de - op et age de j's j'or
eller senge at det blot var
et gem m'elt j'orblom som
som nye ud. Man m'uede
e'f ter h'v'nd den det j'orbl'et hvor
man k'een ne g'ore alt - hvor
alt var h'it'alt - alene med
det res'ultat at h'ere bl'v' sk'e
- den - j'or j'or'v'le'son det nye -
- h'ge de s'ig an - man alt
var h'it'alt var alt j'or l'ig
- g'f'et g'f'el'ig - j'or som blev
det i s'und h'ed t'ge g'f'el'ig
om man val'gt det ene eller
det andet - den j'ore - eller
den j'ore - den g'f'el'ig h'one
- h'one m'otte var h'ed -
- sk'ed j'or g'f'el'ig og sk'ed
~~sk'ed~~ an h'v' h'end'ing.
Og allige vel j'or sk'ed sk'ed
den all'ig'ende h'und'om - j'or
man i h'ke h'ed' - hvor man

v'ille.
Og s'ou kor - i j'or h'ed'et i'it'at
v'or det den ne op'v'ition m'el
an h'v'ar j'or j'or an'v'it'et - man
v'ille j'or den g'ale m'ig, i h'ke v'ille
s'ig efter m'el som h'ed' - s'ig
i h'ke i'm d'op'ende h'and' g'f'ing
v'el'v'ende det v'est'v'ende s'ig
- de, s'ou h'v'le h'v'le s'ig ud,
h'v'le og m'el h'it'at i'm m'el
v'ille s'ig h'v'le det h'v'le s'ig, i h'ke
j'or an h'v'it'ion - i h'ke j'or
h'it'ig'ge g'f'el'ig h'v'it'ion s'ig j'ore
- man v'ille s'ig v'ore g'f'el'ig.
De s'ou h'v'le blev j'or et man
all'ig' vel blev af h'v'ig' af
an an h'v'it'et - man h'v'it'et
- m'el'ig - ut h'v'it'et h'v'it'et - den
h'ed' man s'ig h'v'it'et h'v'it'et
h'v'it'et af h'v'it'et - h'v'it'et h'v'it'et
den s'ou de man g'f'el'ig af h'v'it'et
Man blev, m'el'ig at v'ille det
op'v'it'et m'el'ig - an den var et
af h'v'it'et j'or den g'f'el'ig h'v'it'et
- h'v'it'et, an som var i'm d'at - alt
blot j'or at v'ore i'm d'at, h'v'it'et

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for at danne strax en frihed
der slet ikke var daktning for
og som slet ikke svarede til
dens personlighed der jo (som
for det ligge her vord i melle
-livet af langt flere konstan-
-tante (i betragtning de vordende)
elementer end skan vilde
ind og mine. Det var i ikke-
-lig heiden mere sig selv man
re vil sege i med end det
var om givet same. Hvor man
ikke blev anerkendt af om-
-verden, i ikke blev akcep-
-teret - elsket - som ville man
i det mindste var med sat
g i mod - det hele, for poe-
-den maade at gæde sig be-
-mødt - for poe den de om-
-vordte jo om at fremkomme
on akcept - i det mindste
at blive akceptet som aner-
-kendt.
Det hører sig altid ikke
at være tre med sig selv.

~~Det hører~~

For sandt og dyster man af
det "nye" - det som efterkrystede
aldrig op skov af liden -
man alone af tanken - og at
det op skov hen s det vil
og ikke foret man vil.
Det "nye" har altid været et
fordulent og et organisk efter-
-følgende, roligt arbejde og
aldrig af stort ord, uanset
-værdier og skelning - det
-værdier "nye" jo det i og af
skilhed.